

نکته‌هایی درباره حضرت زهرا

عبدالرحیم موکبی

قدمی نیز به طرف او حرکت کرد. در کتاب حدیثی بحار الانوار، جلد ۳۷، صفحه ۷۱ گفته شده است که هرگاه حضرت زهرا علیها السلام نزد پیامبر خدا علیه السلام می‌آمدند «قام إلَيْهَا»، یعنی پیامبر علیه السلام نه فقط به احترام حضرت زهرا علیها السلام از جای خود بر می‌خاستند، بلکه به جهت احترام ویژه‌ای که برای حضرت زهرا علیها السلام قائل بودند، چند قدمی نیز به طرف او حرکت می‌کردند و سپس حضرت زهرا علیها السلام را در جای خود می‌نشانند.^۲

-
۱. نکته گرو: آیت الله احمد صابری همدانی.
 ۲. نکته گرو: حجت الاسلام والمسلمین سید عبدالله فاطمی نیا.

۱. سوره کوثر که در شأن و منزلت حضرت زهرا علیها السلام نازل شده، دارای ویژگی ژرف و شگرفی است به گونه‌ای که همه کلمات کلیدی آن، یعنی «اعطينا»، «کوثر»، «فصل»، «اتحر»، «شانی» و «أبتر»، فقط یک بار در کل قرآن به کار رفته‌اند.^۱

۲. در زبان عربی هنگامی که گفته می‌شود: «قام لَهَا»، یعنی این مرد به احترام آن زن از جای خود برخاست، ولی هنگامی که گفته می‌شود: «قام إلَيْهَا»، یعنی این مرد به احترام آن زن از جای خود برخاست و به جهت احترام ویژه‌ای که برای آن زن قائل بود، چند

است که نامشان همسانِ نام حضرت
فاطمه^{علیها السلام} است.

عهندگامی که امام جواد^{علیه السلام}
همسری برای خویش برگزیدند، مهر
حضرت زهرا^{علیها السلام} را مهر همسرشان
قرار دادند.^۴ شایان توجه است که مهر
حضرت زهرا^{علیها السلام} پانصد درهم نقره و
حدوداً معادل یک کیلو و دویست و
پنجاه گرم نقره است.^۵

۷. پس از رحلت حضرت
رسول^{صلی الله علیه و آله و سلم} نخستین شهید از خاندان
رسالت، حضرت محسن^{علیه السلام}، فرزند
حضرت زهرا^{علیها السلام}، بود که هنگام هجوم
به خانه حضرت زهرا^{علیها السلام} و بر اثر فشار
در از سوی ظالمان و در شش ماهگی
سقط شد. شهید کردن حضرت
محسن^{علیه السلام} در حقیقت، باعث به
شهادت رسیدن $\frac{۱}{۳}$ سادات جهان، یعنی
سادات محسنی، شد. توجه دادنی است
که انتخاب نام محسن از سوی شخص

۳. گاهی حضرت امیر المؤمنان
علی^{علیه السلام} برای تبیین سخنان خود به
دیگران، به گفتار و رفتار حضرت
فاطمه زهرا^{علیها السلام} استناد و استشهاد
می‌کردند.^۱ شاید این کار حضرت
بدین سبب بوده است که به مخاطبان
خود بگویند دختر رسول خدا^{علیه السلام} که
در دامان وحی پرورش یافته‌اند، نیز
این سخن را گفته و این کار را کرده‌اند.

۴. هرگاه امام باقر^{علیه السلام} دچار تب
می‌شدند، از پارچه‌ای که با آب سرد،
مرطوب شده بود، استفاده می‌کردند و
برای شفای خویش به مادرشان
حضرت فاطمه زهرا^{علیها السلام} توسل
می‌جستند و با صدای بلند می‌گفتند: «یا
فاطمة بنت محمد».^۲

۵. امام صادق^{علیه السلام} به شخصی که نام
دخترش را فاطمه گذاشته بود،
فرمودند: «حالا که نام او را فاطمه
گذاشته‌ای، مبادا که دشنامش دهی یا
نفرینش کنی و یا کتکش زنی!». ^۳ البته
این سخن بدین معنی نیست که
کارهای ناپسند مذکور را نسبت به
دختران دیگر روای بدانیم؛ بلکه نشان
دهنده احترام ویژه برای دخترانی

۱. الخصال، ج ۲، ص ۶۱۸.

۲. الکافی، ج ۵، ص ۱۰۹.

۳. همان، ج ۶، ص ۴۹.

۴. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۶.

۵. آیت الله مکارم شیرازی، استفتات جدید،

ج ۱، ص ۲۱۳، م ۷۳۹.

او، [حاجاتم را برآورده کن].»^۱ شایان توجه است نام مبارک فاطمه که حرف پایانی آن تاء گیرد عربی است، طبق حساب حروف آبجَد با عدد ۵۳۰ برابر است. همچنین طبق همین حساب، نام «زهراء» با عدد ۲۱۴ و «یازهراء» با عدد ۲۲۵ برابر است.

۱۰. شماری از حدیث پژوهان عقیده دارند اینکه گفته می‌شود عبارت «لَوْلَا كَلَمًا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ وَلَوْلَا عَلَيْكَ لَمَا خَلَقْتُكَ وَلَوْلَا فَاطِمَةَ لَمَا خَلَقْتُكُمَا؛ اگر تو نبودی، هستی رانمی آفریدم و اگر علی نبود، تو رانمی آفریدم و اگر فاطمه نبود، تو و علی رانمی آفریدم»، حدیث قدسی و از سوی خداوند بزرگ و خطاب به پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله و آستانه} بوده، در کتابهای معتبر حدیثی و جوامع مستند روایی دیده نشده است. از این رو، هم معنی و دلالت این حدیث را باید دوباره برپژوهید و هم سند و مدرک آن را!

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۵، ص ۱۲۱.
۲. پرسش کننده: حجت الاسلام محمدحسین فکور.
۳. فاطمه الزهراء بهجه قلب المصطفی، احمد رحمنی همدانی، ص ۲۵۲.

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و آستانه} و پیش از تولد حضرت محسن^{علیها السلام} صورت پذیرفته است.^۱

۸ از فرزند محدث قمی^{علیها السلام} پرسیدند: «چه چیز باعث شد که مردم، این همه، از کتاب پدرتان، مفاتیح الجنان، استقبال کنند و آن را در خانه خود داشته باشند؟» وی در پاسخ گفت: «یکی اخلاص پدرم و دیگر اینکه ایشان ثواب همه این کتاب را به حضرت فاطمه زهرا^{علیها السلام} هدیه کرده بود.»^۲

۹. عالم رباني و عارف صمدانی، مرحوم آیت الله ملاعلی معصومی همدانی، فرموده بودند که برای برآورده شدن حاجات و توسل به حضرت فاطمه زهرا^{علیها السلام}، ۵۳۰ بار بگویید: «اللَّهُمَّ صُلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَأَبِيهَا وَبَعِلَهَا وَبَنِيهَا بَعْدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ؛ خُدَايَا! بِهِ تَعْدَادَ آنِچَهْ دَانِشْ تُوبَرَ آنَ احْاطَهْ دَارَدَ، بَرَ فَاطِمَةَ وَبَدَرَ وَهَمْسَرَ وَ فَرِزَنْدَانِشْ دَرَوَدَ فَرَسْتَ.» یا ۵۳۰ بار بگویید: «إِلَهِي بِحَقِّ فَاطِمَةَ وَأَبِيهَا وَبَعِلَهَا وَبَنِيهَا وَالسُّرُّ الْمُسْتَوْدَعِ فِيهَا، خُدَايَا مِنْ إِلَهٍ حَقِّ فَاطِمَةَ وَبَدَرَ وَهَمْسَرَ وَ فَرِزَنْدَانِشْ وَ آنَ رَازَ بِهِ وَ دِيْعَهْ نَهَادَهْ شَدَهْ دَرَ وَ جَوْدَ

صحیح حدیثی، به نقل و بیان آن بردازیم؛ زیرا: «زُبَّ مَشْهُورٌ لِأَصْلَ لَهُ، چه بسا چیزهای مشهوری که بی پایه و ریشه‌اند».

۱۲. یکی از القاب حضرت زهراء^{علیها السلام} حانیه (با حرف حاء) است نه هانیه (با حرف هاء). شایان توجه است که حانیه به معنای زن دلسوز و مهربان (نسبت به همسر و فرزندان) و اماهانیه به معنای زن خدمتکار است. از این رو، هنگام نامگذاری دختران و گرفتن شناسنامه برای آنان، به تلفظ و املای درست این کلمه توجه داشته باشیم.

۱۳. میان برخی از مردم، معروف است صدقه دادن به فقیرهایی که سید و از فرزندان حضرت زهراء^{علیها السلام} هستند، حرام است و بدین جهت، نباید به آنها صدقه داد. گفتنی است که صدقه بر دو نوع است: یکی صدقه واجب، مانند زکات مال و زکات فطره و دیگری صدقه مستحب، مانند کمک کردن و پول دادن به فقیران. آنچه از نظر شرعی و فقهی حرام است، فقط دادن زکات مال و زکات فطره از سوی افراد غیرسید به سید است. پس دادن زکات واجب از سوی سید به سید و نیز دادن صدقه مستحب از سوی غیرسید به سید اشکالی ندارد.

به ویژه نباید این حدیث را به گونه‌ای معنی و تبیین کنیم که از آن، برتری مقام و منزلت حضرت امیر مؤمنان علی^{علیهم السلام} نسبت به پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} و برتری مقام و منزلت حضرت زهراء^{علیها السلام} نسبت به آن دو برداشت شود.

۱۱. شنیده و یا خوانده اید هنگامی که حضرت زهراء^{علیها السلام} را میان کفن گذاشته و فرزندانشان کنار ایشان بودند، ناگهان حضرت نالهای کردند و دستان خود را از میان کفن بیرون آوردند و امام حسن و امام حسین^{علیهم السلام} را در آغوش گرفتند و.... گفتنی است مرحوم علامه مجلسی^{رحمه الله} هنگام نقل این حدیث در کتاب بحار الانوار، جلد ۴۳، صفحه ۱۷۴ می فرمایند: «این حدیث را در برخی از کتابهایی دیدم که معتبر نیستند و نمی توان به آنها استناد کرد، ولی دوست داشتم که این حدیث را بیان کنم». از این رو، همه ما و به ویژه سخنوران و مذاهان اهل بیت عصمت و طهارت^{علیهم السلام}، در نقل و بیان این گونه احادیث، خصوصاً برای مخاطبانی که پذیرش فرا عقلی و ماورای طبیعتی شان کمتر است، دقت و تحقیق بیشتری کنیم و سپس با دلیل‌های معتبر علمی و استنادهای